

P7_TA(2011)0156

EIP:n vuosikertomus 2009

Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. huhtikuuta 2011 Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2009 (2010/2248(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EIP-ryhmän vuosikertomuksen 2009 (toimintakertomus ja yritysvastuu, tilinpäätöskertomus, tilastokertomus),
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin vuosikertomuksesta 2008¹,
- ottaa huomioon 25. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan investointipankin ja Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin vuosikertomuksista 2007²,
- ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman³ Eurooppa 2020 -strategiasta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä talousarvion valvontavaliokunnan lausunnon (A7-0073/2011),

EIP:n uusi perussääntö

1. pitää ilahduttavina Lissabonin sopimuksen tuomia muutoksia, jotka lisäävät EIP:n rahoitustoiminnan joustavuutta ja sisältävät muun muassa seuraavaa: pääomaosuudet, jotka täydentävät pankin tavanomaisia toimia, mahdollisuus tytäryhtiöiden ja muiden yksiköiden perustamiseen, ns. erityistoimien sääntelyyn ja teknisen avun palvelujen laajempaan tarjoamiseen sekä tarkastuskomitean vahvistaminen;
2. muistuttaa Lissabonin sopimuksen tuomista muutoksista, joilla selvennetään, mitä tavoitteita on EIP:n kolmansissa maissa tarjoamalla rahoituksella, jolla on tuettava EU:n kansainvälisen toiminnan yleisiä periaatteita, kuten määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdassa, ja jolla on tuettava EU:n ulkoisen toiminnan tavoitteita, jotka esitetään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa;
3. on tietoinen eräiden jäsenvaltioiden EIP:lle esittämästä pyynnöstä ottaa rahoitustoimissaan enemmän riskejä, mutta pitää samalla tärkeänä, että tällä ei vaaranneta EIP:n AAA-luokitusta siksi, että se on tärkeä tekijä, jotta EIP voi myöntää

¹ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 135.

² EUVL C 117 E, 6.5.2010, s. 147.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0223.

lainoja parhaiden olosuhteiden vallitessa;

4. palauttaa mieliin EIP:n tavoitteen EU:n poliittisten päämäärien tukemisesta ja sen, että EIP vastaa tilintarkastustuomioistuimelle, OLAF:lle ja EU:n jäsenvaltioille sekä vapaaehtoisesti Euroopan parlamentille;
5. ottaa huomioon ehdotuksen, jonka mukaan EIP:n rahoitustilanteen vakauden valvonta olisi otettava käyttöön, mutta suosittaa kuitenkin, että mitataan täsmällisesti sen tulokset ja kuinka se noudattaa hyviä liiketoimintatapoja;
6. ehdottaa, että tätä valvontaa harjoittaa
 - Euroopan keskuspankki Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 127 artiklan 6 kohdan nojalla;
 - tai, jos tämä ei onnistu ja EIP tekee itse aloitteen, Euroopan pankkiviranomainen joko yhden tai useamman kansallisen sääntelyelimen kanssa tai ilman niitä tai riippumaton tarkastaja;
7. pyytää komissiota toimittamaan parlamentille 30. marraskuuta 2011 mennessä oikeudellisen analyysin EIP:n toiminnan vakauden valvontaa koskevista mahdollisista vaihtoehtoista;
8. ehdottaa, että komissio käynnistää yhdessä EIP:n kanssa – sen henkilöresurssit ja suurten infrastruktuurien rahoituksessa saama kokemus huomioon ottaen – investointien rahoitusta koskevan strategisen harkinnan mitään mahdollisuuksia pois sulkematta, mukaan luettuina tuet, jäsenvaltioiden EIP:n pääomaan merkitsemien summien vapauttaminen, lainat, innovatiiviset välineet, hitaasti tuottaviin pitkän aikavälin hankkeisiin mukautetut rahoitusjärjestelyt, takausjärjestelmien kehittäminen, investointeja koskevan kohdan lisääminen EU:n talousarvioon, unionin ja kansallisten ja paikallisten viranomaisten väliset rahoitusyhteensiittymät sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet;
9. muistuttaa kuitenkin varoituksistaan ja huolestuneisuudestaan, jotka johtuvat siitä, että osa Euroopan unionin ohjelmiin ja rahastoihin liittyvästä EIP:n hallinnosta on jätetty vastuuvapausmenettelyn ulkopuolelle, mikä luo erityisvelvoitteita komission ja EIP:n väliselle koordinoinnille ja vaikeuttaa yleiskuvan saamista saavutetuista tuloksista; vaatii edelleen, että EIP toimittaa tuloksistaan kaikki tiedot: asetetut ja saavutetut tavoitteet, mahdollisten poikkeamien syyt ja tehtyjen arviointien tulokset; kehottaa komissiota antamaan yksityiskohtaista tietoa EIP:n kanssa käytettävistä koordinoitimenettelyistä ja niiden tehokkuudesta;
10. kehottaa komissiota hankkimaan EIP:ltä lausunnon toiminnasta, jolla on merkittäviä kerrannaisvaikutuksia ja joka taataan Euroopan unionin talousarviosta;
11. painottaa, että EU:n talousarviosta myönnetyt takuut EIP:n myöntämille lainoille vuoden 2009 lopussa olivat 19,2 miljardia euroa; korostaa, ettei tätä EU:n talousarviosta myönnettyä määrää voida jättää huomiotta, ja odottaa yksityiskohtaista selvitystä tähän liittyvistä riskeistä; katsoo, että EIP:n olisi myös annettava selvitys niiden lainankorkojen kohdentamisesta, jotka ovat seurausta takuiden suuresta määrästä;

12. pyytää yksityiskohtaista selvitystä hallintomaksuista, jotka EIP sai EU:n talousarviosta;
13. toistaa ehdotuksensa, jonka mukaan Euroopan unionin olisi voitava tulla EIP:n jäseneksi;

EIP:n rahoitustoiminta EU:ssa

Maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja sen seuraukset EIP:lle

14. pitää ilahduttavana pankin keskittymistä kolmeen alueeseen, joilla kriisi vaikuttaa eniten Eurooppaan, eli pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, lähentymisalueisiin ja ilmastonmuutoksen torjuntaan;
15. tunnustaa, että EIP:llä on merkittävä rooli pk-yritysten tukemisessa erityisesti rahoituskriisin ja taloudellisen laskusuuntauksen aikana, ja kehottaa sitä helpottamaan globaalin lainajärjestelmänsä vuorovaikutusta rakennerahastoista myönnettyjen tukien kanssa;
16. korostaa pk-yritysten merkitystä Euroopan taloudelle ja pitää siksi myönteisenä, että EIP:n pk-yrityksille vuosina 2008–2010 myöntämä rahoitus kasvoi yhteensä 30,8 miljardiin euroon, ja myöntää, että tämä määrä ylittää kyseistä kautta varten asetetun 7,5 miljardin euron vuosittaisen tavoitteen; pitää ilahduttavana myös sitä, että maaliskuussa 2010 perustettiin Progress-mikrorahoitusohjelma, jonka rahoitus on noin 200 miljoonaa euroa komissiolta ja EIP:ltä; korostaa kuitenkin, että pk-yrityksillä on hankaluuksia luoton saamisessa, ja kehottaa tässä yhteydessä EIP:tä lisäämään edelleen rahoitusvälittäjien kautta myönnettyjä lainoja koskevaa avoimuutta; kehottaa tätä varten laatimaan rahoitusvälittäjiä koskevat selkeät rahoitusehdot ja tiukemmat lainanannon tehokkuutta koskevat ehdot; edellyttää lisäksi, että EIP velvoitetaan raportoimaan vuosittain pk-yrityksille myöntämistään lainoista ja laatimaan arvioinnin lainojen saatavuudesta ja tehokkuudesta sekä toimista, joilla pyritään lisäämään lainanantoa;
17. suosittelee, että EIP:n roolin olisi oltava keskitetympi, valikoivampi, tehokkaampi ja tuloksetkoskeampi; katsoo, että pienten ja keskisuurten yritysten saavuttamiseksi sen olisi tehtävä erityisesti yhteistyötä sellaisten rahoitusvälittäjien kanssa, jotka toimivat avoimesti ja vastuullisesti ja ovat kytköksissä paikalliseen talouteen; katsoo, että EIP:n olisi esitettävä pk-yrityksille myönnettyjen lainojen osalta verkkosivuillaan aktiivisesti tietoja erityisesti suoritetuista määristä, tähän mennessä myönnettyistä varoista sekä alueista ja teollisuudenaloista, joille varoja on myönnetty; katsoo, että olisi toimitettava myös tietoa edellytyksistä, jotka rahoitusvälittäjän on täytettävä;
18. pitää myönteisenä, että EIP:n mahdollisuudesta saada EKP:n lyhytaikaista rahoitusta Luxemburgin keskuspankin kautta on sovittu ottaen huomioon EIP:n lainanantohjelmien helpottaminen ja likviditeetin hallinta;
19. toteaa, että EU:n koheesiopolitiikan lähentymistavoite on EIP:n tärkein päämäärä; painottaa EIP:n ja Euroopan komission yhteisten toimien lisäarvoa teknisen avun alalla (JASPERS), sillä näin tarjotaan lisätukea ja nostetta rakennerahaston toimille;
20. kehottaa EIP:tä antamaan lähentymisalueille lisää teknistä apua ja yhteisrahoitusta, jota

ne tarvitsevat voidakseen ottaa vastaan suuremman osan niiden saatavana olevasta rahoituksesta erityisesti liikenneinfrastruktuurin kaltaisiin ensisijaisiin aloihin koskeviin hankkeisiin ja muihin kasvu- ja työllisyyttä edistäviin hankkeisiin sekä Eurooppa 2020 -strategiaan kuuluviin hankkeisiin noudattaen tiukkoja sosiaalisia sekä avoimuutta ja ympäristöä koskevia normeja;

21. kehottaa EIP:tä saattamaan toimintansa vastaamaan täysin EU:n tavoitetta, joka koskee nopeaa siirtymistä vähähiiliseen talouteen, ja laatimaan suunnitelman, joka koskee fossiilisiin polttoaineisiin liittyvien hankkeiden lainanannon asteittaista lopettamista, mukaan luettuina hiilivoimaloita koskeva lainananto, ja toimien tehostamista uusiutuvan energian ja energiatehokkaiden teknologioiden siirtämiseksi;
22. on huolestunut globaalilainojen myöntämiseen ja valvontaan liittyvästä jatkuvasta avoimuuden puutteesta veroasioiden suhteen ja katsoo sen vuoksi, että olisi varmistettava, etteivät lainojen saajat hyödynnä veroparatiiseja tai muita veronkiertokeinoja;
23. kehottaa lisäämään EIP:n ja EIR:n toimien keskinäistä yhtenäisyyttä erityisesti niin, että EIR:n toimet voidaan suunnata läheisemmin Eurooppa 2020 -tavoitteisiin, ja pyytää tässä yhteydessä kehittämään kyseisten yksikköjen välistä työnjakoa ja optimoimaan niiden taseiden käyttöä;
24. pitää myönteisenä, että EIP-ryhmä on päättänyt tehdä koheesio politiikassa tiiviimpää yhteistyötä komission kanssa Jessica-, Jeremie- ja Jasmine-aloitteissa, joilla pyritään tekemään koheesio politiikasta tehokkaampaa ja toimivampaa sekä vahvistamaan rakennerahastojen nostevaikutusta; tunnustaa, että edellä mainittu yhteistyö on osoittautunut hyödylliseksi ja suotuisaksi etenkin talouskriisin yhteydessä;

EIP:n rahoitustoiminta vuoden 2013 jälkeen

25. katsoo, että on tullut aika lisätä huomattavasti strategisia pitkän aikavälin investointeja Euroopassa ja keskittyä erityisesti Euroopan tärkeimpiin infrastruktuuri- ja yhteenkuuluvuusaloihin; pyytää tässä yhteydessä
 - lisäämään pankin toiminnan avoimuutta Euroopan parlamenttiin nähden
 - EIP:n selkeätä vastuuvollisuutta Euroopan parlamentille
 - rahoitusvälineiden kohdennettua käyttöä;
26. kehottaa EIP:tä kehittämään vuoden 2013 jälkeistä toimintastrategiaa Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti;
27. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategiassa on omaksuttu mielenkiintoinen ja myönteinen lähestymistapa rahoitusvälineisiin; pyytää niiden tehokkuuden parantamiseksi EIP:tä ja komissiota pitämään mielessä seuraavat tavoitteet: menettelyjen yksinkertaistaminen ja kerrannästekijöiden maksimointi sekä EIP-ryhmän käynnistävä vaikutus julkisen ja yksityisen sektorin investoijien houkuttamisessa;
28. kehottaa EIP:tä edelleen antamaan Euroopan komission kanssa tehdyille aloitteille

ensisijaisen aseman EIP:n yhteistyössä komission kanssa etenkin koheesiopolitiikan osalta; tunnustaa, että näillä aloitteilla on tärkeä rooli lisäkehityksen edistäjänä, muun muassa uuden, vuoden 2013 jälkeisen ohjelmakauden valmistelussa;

29. kannustaa EIP:tä ilmoittamaan investointihankkeidensa tärkeysjärjestyksen käyttäen välineenä esimerkiksi kustannus-hyötyanalyysia, jotta saavutetaan mahdollisimman suuri kerrannaisvaikutus BKT:hen;
30. tukee laadukkaita investointitoimijoita, kuten EIP:tä, koska sillä on ennen kaikkea kokemusta innovatiivisten rahoitusmekanismien, kuten strukturoidun rahoitusvälineen, riskinjaon rahoitusvälineen ja "Euroopan puhdas liikenne" -välineen, käytöstä;
31. kannustaa laajentamaan EU:n tukien sulauttamista EIP:n lainoihin keinona lisätä käytettävissä olevien resurssien määrää, edellyttäen että uudet rahoitusvälineet ovat älykkäitä, integroituja ja joustavia;
32. katsoo, että tällä ohjelmakaudella rahoitusvälineiden luomisesta ja käytöstä saadun laajan kokemuksen ansiosta sekä Euroopan komission että EIP:n pitäisi katsoa näiden välineiden nykyistä soveltamisalaa ja käyttöä pidemmälle ja innovoida laajentamalla tarjottujen tuotteiden valikoimaa;
33. katsoo, että EIP:n omaa rahoitustaan varten liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja sekä tulevia "hankejoukkovelkakirjoja" varten tarvitaan selkeitä ja erillisiä tavoitteita ja oikeudellisia kehyksiä;
34. huomauttaa, että EIP rahoittaa toimintaansa laskemalla menestyksekkäästi liikkeeseen yhteisiä joukkovelkakirjoja, joita kaikki EU:n jäsenvaltiot tukevat;
35. pitää ilahduttavana ajatusta "hankejoukkovelkakirjoista", joiden tarkoituksena ei ole pelkästään parantaa yritysten itsensä liikkeeseen laskemien velkakirjojen luottoluokitusta Eurooppa 2020 -strategian puitteissa vaan myös rahoittaa unionin liikennettä, energiaa ja tietotekniikkaa koskevia perusrakenteita ja talouden ympäristöystävällisemmäksi tekemistä; uskoo, että tällaisten hankejoukkovelkakirjojen liikkeeseen laskeminen vaikuttaisi myönteisesti pääoman saatavuuteen kasvua ja työllisyyttä edistäville kestäville investoinneille, joilla täydennetään jäsenvaltioiden ja koheesiorahaston investointeja; katsoo, että tällä välineellä olisi parannettava valittujen hankkeiden luottoluokitusta ja houkuteltava yksityistä rahoitusta, jolla täydennetään jäsenvaltioiden ja koheesiorahaston investointeja;
36. pyytää komissiota ja EIP:tä siten esittämään "hankejoukkovelkakirjojen" luomista koskevia konkreettisia ehdotuksia; korostaa, että parlamentin on oltava täysimääräisesti mukana tällaisten välineiden käyttöönottamisessa ja pyytää harkitsemaan EU:n talousarvion käyttämistä seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä ensisijaisena rajoitetun tappioriskin puskurina ja EIP:tä toissijaisena rahoittajana;
37. katsoo, että seuraavilla aloilla tarvitaan selvästi EIP:n lisätukea: pk-yritykset, markkina-arvoltaan keskisuuret yritykset ja infrastruktuuri sekä muut keskeiset kasvua ja työllisyyttä edistävät hankkeet, jotka ovat osa Eurooppa 2020 -strategiaa;
38. kehottaa EIP:tä tekemään investointeja Euroopan rautateiden tavaraliikenteeseen sekä

muihin Euroopan laajuisiin tavaraliikenneverkkoihin keskittyen Välimeren, Mustanmeren ja Itämeren satamiin, jotka liitettäisiin lopullisesti Euroopan markkinoihin;

39. kehottaa EIP:tä antamaan enemmän tukea Euroopan laajuisen liikenneverkon rakentamiseen päämääränä aiheuttaa vipuvaikutus, jonka avulla lisätään investointeja sekä julkiselta että yksityiseltä sektorilta; katsoo, että myös tässä "hankejoukkovelkakirjat" voivat toimia täydentävänä investointivälineenä TEN-T-rahaston talousarvion rinnalla; kehottaa keskittämään tulevat investoinnit Euroopan laajuisen liikenneverkon rajatylittäviin osiin eurooppalaisen lisäarvon optimoimiseksi;
40. kehottaa EIP:tä investoimaan Nabucco-kaasuputkeen ja muihin merkittäviin Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskeviin hankkeisiin, jotka antavat mahdollisuuden vastata EU:n tulevaan energian kysyntään, monipuolistamaan EU:hun energiaa toimittavien maiden joukkoa, laajentamaan EU:n toimintatapojen valikoimaa ja helpottamaan unionin ympäristösitoumusten täyttämistä;

EIP:n rahoitustoiminta EU:n ulkopuolella

EIP:n rooli ehdokasvaltioissa

41. katsoo, että osana EIP:n aloitteita ehdokasvaltioissa EIP:n olisi lisättävä huomiotaan energiatehokkuutta koskeviin toimiin, uusiutuvaan energiaan ja ympäristöinfrastruktuuriin, Euroopan laajuisiin verkkoihin (TEN) ja Euroopan laajuisiin energiaverkkoihin (TEN-E) ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuksiin sosiaalisten sekä avoimuutta ja ympäristöä koskevien laadukkaiden standardien mukaisesti ja että sen olisi EU:n ilmastotavoitteiden mukaisesti asetettava etusijalle kestävät liikennemuodot, erityisesti rautatieliikenne;
42. katsoo, että EIP:n olisi annettava teknistä apua ehdokasvaltioille, kuten pankin perussäännön uudessa 18 artiklassa määrätään;

EIP:n rooli kehitysyhteistyössä

43. pitää ilahduttavina Lissabonin sopimuksen EY:n perustamissopimukseen mukanaan tuomia muutoksia, sillä Lissabonin sopimuksen 209 artiklassa, kun se luetaan yhdessä 208 artiklan kanssa, määrätään, että EIP myötävaikuttaa perussäännössään määrätyn ehdoin sellaisten toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotka ovat tarpeen yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi;
44. muistuttaa, että EIP:n rahoitusstrategialla ja -toimilla olisi edistettävä EU:n ulkoista toimintaa koskevia yleisperiaatteita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan mukaisesti eli edistettävä osaltaan niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka koskevat demokratian ja oikeusvaltion kehittämistä ja lujittamista, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista sekä kansainvälisten ympäristösopimusten, joissa Euroopan unioni tai sen jäsenvaltiot ovat sopimuspuolia, noudattamista; katsoo, että EIP:n olisi taattava tiedon saantia, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten noudattaminen hankkeiden eri vaiheissa;

45. pitää ilahduttavana asiantuntijoista koostuvan valmistelukomitean päätelmää, jonka mukaan olisi harkittava EU:n ulkoista yhteistyötä ja kehitysapupolitiikkaa käsittelevän foorumin perustamista; kehottaa kuitenkin EIP:tä ja muita unionin toimielimiä huolellisesti tarkastelemaan tämän uuden hankkeen toteutettavuutta ja sen pitkän aikavälin vaikutuksia EU:n koko ulkoisen toiminnan tehokkuuteen, jotta vältetään yleisen kehitysapupolitiikan ja -tavoitteiden vesittyminen sen vuoksi, että perustetaan välineitä, joiden osalta ei ole tehty tavoitteiden ja painopisteiden ennakoarviointia;
46. pitää ilahduttavana ehdotusta uudeksi päätökseksi, jolla vahvistettaisiin EIP:n valmiutta tukea EU:n kehitystavoitteita, korvata alueelliset tavoitteet horisontaalisilla korkean tason tavoitteilla ja kehittää toiminnan suuntaviivoja kullekin alueelle ulkoisen toimeksiannon mukaisesti; muistuttaa, että on asetettava selvät painopistealueet, joihin kuuluvat uusiutuva energia, kaupunkien infrastruktuuri, kuntien kehittäminen ja paikallisten omistamat rahoituslaitokset;
47. suosittelee seuraavia toimia EIP:n roolin vahvistamiseksi kehitysyhteistyössä:
- kehitysyhteistyökysymyksiin ja kehitysmaihin erikoistuneen asiantuntevan henkilöstön lukumäärän lisääminen sekä henkilöstön paikallisen läsnäolon lisääminen kolmansissa maissa,
 - paikallisten toimijoiden osallistumisasteen lisääminen hankkeissa,
 - kohdennetun pääoman lisääminen kehitysyhteistyöhankkeisiin,
 - avustusten lisääminen,
 - sen selvittäminen, voidaanko EIP:n kolmansissa maissa toteutettavat toimet ryhmittää yhteen erilliseen yksikköön;
48. suosittelee, että EIP keskittyisi investointeihin uusiutuvia energialähteitä koskeviin hankkeisiin kehitysmaissa ja erityisesti Saharan eteläpuolisessa Afrikassa;

EIP:n ja kansainvälisten, alueellisten ja kansallisten rahoituslaitosten välinen yhteistyö

49. toteaa, että EIP:n, monenkeskisten kehityspankkien, alueellisten kehityspankkien, Euroopan kahdenvälisten kehitysvirastojen ja kehitysmaiden julkisten ja yksityisten rahoituslaitosten yhteistyötä olisi lisättävä EU:n toimintalinjojen tukemiseksi;
50. katsoo, että tarvitaan laajempaa yhteistyötä alueellisten ja kansallisten rahoituslaitosten kanssa samoilla ehdoilla ja vastavuoroisuuden pohjalta, jotta voidaan varmistaa resurssien tehokkaampi käyttö ja kohdentaminen paikallisiin erityistarpeisiin;
51. kehottaa allekirjoittamaan EIP:n, EJKP:n ja komission välillä parhaillaan neuvoteltavan yhteisymmärryspöytäkirjan, jotta voidaan vahvistaa yhteistyötä kaikissa yhteisissä toimintamaissa EU:n ulkopuolella, ja katsoo, että kaksitahoisena tavoitteena on lainanantopolitiikkojen johdonmukaistaminen sekä keskinäisesti että suhteessa EU:n toimintatavoitteisiin, joista mainittakoon sosiaalinen koheesio ja ympäristönsuojelu;

Offshore-rahoituskeskukset

52. kehottaa EIP:tä laatimaan rahoitusvälittäjiä koskevat selkeät rahoitusehdot ja raportoimaan edistyksestä, joka liittyy avoimuuteen ja lisääntyneeseen vastuuvollisuuteen erityisesti rahoitusvälittäjien kautta tapahtuvan lainanannon yhteydessä; katsoo, että EIP:n olisi päivitettävä ja tiukennettava offshore-rahoituskeskuksia koskevaa toimintapolitiikkaansa ja mentävä OECD:n listausten nykyisiä tasapuolisia toimintaedellytyksiä pidemmälle sekä otettava huomioon kaikki oikeudenkäyttöalueet, jotka mahdollisesti sallivat veropetokset tai veronkierron;
53. katsoo, että turvautuminen OECD:n luetteloon offshore-rahoituskeskuksista ei riitä ja että on käytettävä kaikkia kansainvälisesti tunnustettuja luetteloita kunnes EU on laatinut oman luettelonsa; toteaa kuitenkin, että EIP:n olisi suoritettava oma riippumaton arviointinsa yhteistyöhaluttomien oikeudenkäyttöalueiden osalta ja valvottava niitä ja julkistettava säännöllisesti tuloksensa, joilla täydennetään kansainvälisten ja EU:n viiteluetteloiden analyseja;
54. katsoo, että EIP ei saa osallistua mihinkään toimiin, jotka toteutetaan yhteistyöhaluttomilla lainkäyttöalueilla, jotka on yksilöity OECD:n, rahanpesuvastaisen toimintaryhmän (FATF) ja muiden asiaan liittyvien kansainvälisten järjestöjen toimesta ja sen oman riippumattoman arvioinnin ja valvonnan tuloksena;
55. katsoo, että EIP:n olisi sovellettava sen päivitettyä ja julkaistua yhteistyöhaluttomia maita ja alueita/offshore-rahoituskeskuksia koskevaa toimintalinjaansa erittäin ankaralla tavalla, jotta voidaan varmistaa, että EIP:n rahoitustoimilla ei osallistuta minkäänlaiseen veronkiertoon tai rahanpesuun;
56. pyytää EIP:tä sisällyttämään Euroopan parlamentille esittämäänsä vuosikertomukseen tietoja siitä, kuinka se soveltaa offshore-rahoituskeskuksia koskevaa politiikkaansa ja erityisesti kuinka monta hakemusta on hylätty sääntöjen noudattamatta jättämisen takia ja mikä on pyydettyjen ja toteutettujen siirtymislupausten määrä;
57. kehottaa EIP:tä lisäämään edelleen hankkeita koskevien tietojen aktiivista ja oikea-aikaista esittämistä, mukaan luettuina omat arvioinnit hankkeen ympäristö-, sosiaali-, ihmisoikeus- ja kehitysapuvaikutuksista sekä valvontaraportit ja jälkiarviointiraportit;
- ◦ ◦
58. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan investointipankille, Maailmanpankkiryhmälle, kaikille alueellisille kehityspankeille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.